

SBS 44526/2019

MINISTR ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Č.j.: MZP/2019/421/FA9
Spis. zn.: P/3751

Vypraveno dne: 4. 11. 2019

**ZÁVAZNÉ STANOVISKO K ŽÁDOSTI ODVOLACÍHO SPRÁVNÍHO
ORGÁNU O POTVRZENÍ ČI ZMĚNU ZÁVAZNÉHO STANOVISKA**

Ministr životního prostředí jako věcně příslušný správní orgán k potvrzení či změně závazného stanoviska Ministerstva životního prostředí, odboru posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence (dále jen „ministerstvo“), ze dne 26. 10. 2015, č.j. 24489/ENV/15, pro záměr „Těžba a úprava šterkopísku v Lherském Ostrohu 2“ (dále jen „předmětný záměr“), vydaného podle čl. II bodu 1. přechodných ustanovení zákona č. 39/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), a další související zákony (dále jen „zákon č. 39/2015 Sb.“), na základě žádosti Českého báňského úřadu (dále jen „ČBÚ“) ze dne 15. 4. 2019, č.j. SBS 09782/2019/ČBÚ-21/1, podle ustanovení § 149 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).

potvrzuje

podle ustanovení § 149 odst. 5 správního řádu předmětné závazné stanovisko ministerstva ze dne 26. 10. 2015, č.j. 24489/ENV/15.

Odůvodnění:

Přípisem ČBÚ ze dne 15. 4. 2019, č.j. SBS 09782/2019/ČBÚ-21/1, byl ministr životního prostředí jako nadřízený správní orgán ve vztahu k ministerstvu požádán podle ustanovení § 149 odst. 5 správního řádu o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska ministerstva ze dne 26. 10. 2015, č.j. 24489/ENV/15 (dále jen „předmětné stanovisko“).

Předmětné stanovisko bylo vydáno podle čl. II bodu 1. přechodných ustanovení zákona č. 39/2015 Sb. k ověření souladu obsahu stanoviska k posouzení předmětného záměru podle ustanovení § 10 odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 100/2001 Sb.“), vydaného dne 9. 3. 2015 pod č.j. 12289/ENV/15 (dále jen „původní stanovisko EIA“), s požadavky právních předpisů, které zapracovávají směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/92 EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí.

Jak vyplývá z předmětného stanoviska, bylo původní stanoviska EIA přezkoumáno z hlediska požadavků čl. II bodu 1. přechodných ustanovení zákona č. 39/2015 Sb. Ministerstvo dospělo k závěru, že pro předmětný záměr přísluší vydat předmětné stanovisko jako souhlasné ve smyslu ustanovení čl. II bodu 1. přechodných ustanovení zákona č. 39/2015 Sb.

ČBÚ požádal o potvrzení nebo změnu předmětného stanoviska proto, že jako příslušný odvolací správní orgán vede řízení o odvolání podaných proti rozhodnutí Obvodního baňského úřadu pro území Krajů Jihomoravského a Zlínského, ze dne 9. 1. 2019, č.j. SBS 17437/2016/OBÚ-01/22, kterým byl stanoven dobývací prostor Uherský Ostroh, evidenční číslo 7 1196 (dále jen „rozhodnutí o stanovení DP“), pro organizaci České štěrkopísky spol. s r.o., IČO: 27584534, se sídlem Cukrovarská 34, Praha 9 – Čakovice, PSČ 190 00, zastoupený advokátem Mgr. Tomášem Uherkem, Advokátní kancelář Stránský a partneři, Jandova 8, 190 00 Praha 9 (dále jen „oznamovatel záměru“).

Podkladem pro rozhodnutí o stanovení DP je předmětné stanovisko.

ČBÚ požádal o potvrzení nebo změnu předmětného stanoviska podle ustanovení § 149 odst. 5 správního řádu proto, že ČBÚ dospěl k závěru, že námitky některých odvolání proti rozhodnutí o stanovení DP směřují proti předmětnému stanovisku. Jedná se o tato odvolání:

1. Odvolání pani Ing. Jarmily Křížkové, bytem Drahová 769, 687 24 Uherský Ostroh (dále jen „Ing. Křížková“), ze dne 19. 1. 2019, evidované ve spisu ČBÚ pod č.j. SBS 02782/2019.
2. Odvolání Spolku ZELENÁ HRÁZ na ochranu přírodních a historických hodnot Uh. Ostrohu, IČO: 228 90 980, se sídlem Sv. Čecha 73, 687 24 Uherský Ostroh (dále jen „spolek Zelená hráz“), ze dne 21. 1. 2019, evidované ve spise ČBÚ pod č.j. SBS 02606/2019.
3. Odvolání společností Vodovody a kanalizace Hodonín a.s., obce Ostrovánky, obce Vřesovice, města Vracov, obce Nechvalín, obce Vnorovy, obce Dolní Bojanovice, obce Čejč, obce Tvarožná Lhota, města Veselí nad Moravou, obce Starý Poddvorov, obce Skoronice, obce Moravský Písek, obce Mutěnice, města Kyjov, obce Vlkoš, obce Archlebov, města Hodonín, obce Karlín, obce Hrušky, obce Nová Lhota, obce Hovorany, obce Šardice, obce Ježov a obce Žeravice, všichni zastoupení společností Frank Bold advokáti, s.r.o. (dále jen „VAK a uvedené obce“), IČO: 283 59 640, se sídlem Údolní 33, 602 00 Brno, ze dne 6. 2. 2019, evidované ve spise ČBÚ pod č.j. SBS 04409/2019. VAK a uvedené obce doplnily odvolání podáním ze dne 31. 5. 2019 a podáním ze dne 5. 8. 2019.
4. Odvolání Jihomoravského kraje (dále jen „JMK“) ze dne 1. 2. 2019, č.j. JMK 16824/2019, evidované ve spise ČBÚ pod č.j. SBS 03995/2019.
5. Odvolání obce Ratiškovice, IČO: 002 85 242, okres Hodonín, PSČ 696 01 (dále jen „obec Ratiškovice“), ze dne 24. 1. 2019, zn. OURA 122/2019, evidované ve spise ČBÚ pod č.j. SBS 02947/2019.

K uvedeným odvoláním se vyjádřil oznamovatel záměru podáním ze dne 1. 4. 2019, podáním ze dne 13. 6. 2019 a podáním ze dne 14. 10. 2019.

Oznamovatel záměru považuje námitky uvedených odvolání za nedůvodné, a proto požaduje předmětné stanovisko potvrdit podle ustanovení § 149 odst. 5 správního řádu.

Námitky uvedených odvolání jsou uvedeny dále společně s jejich vypořádáním.

Podle ustanovení § 149 odst. 1 správního řádu je předmětné stanovisko ministerstva úkonem učiněným správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení. Jeho obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu.

Jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán v souladu s ustanovením § 149 odst. 5 správního řádu potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska.

Na základě uvedených odvolání proti rozhodnutí o stanovení DP požádal ČBÚ přípisem ze dne 15. 4. 2019, č.j. SBS 09782/2019/ČBÚ-21/1, o potvrzení nebo změnu předmětného stanoviska ministerstva podle ustanovení § 149 odst. 5 správního řádu.

Nadřízeným správním orgánem podle ustanovení § 178 odst. 1 správního řádu a zároveň i příslušným správním orgánem k přezkoumání předmětného stanoviska ministerstva dle ustanovení § 149 odst. 5 správního řádu je ministr životního prostředí.

Žádost o přezkoumání předmětného stanoviska ministerstva jsem spolu s příslušným spisovým materiálem předložil k posouzení své rozkladové komisi ustavené podle ustanovení § 152 odst. 3 správního řádu. S přihlédnutím k jejímu návrhu jsem dospěl k závěru, že předmětné stanovisko ministerstva přísluší potvrdit, neboť předmětné stanovisko bylo vydáno v souladu s čl. II bodu 1. přechodných ustanovení zákona č. 39/2015 Sb., a není tak žádný důvod pro jeho změnu nebo zrušení postupem podle ustanovení § 149 odst. 5 správního řádu.

Předmětné stanovisko bylo vydáno podle čl. II bodu 1. přechodných ustanovení zákona č. 39/2015 Sb., ze kterého vyplývá:

„U stanovisek k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí vydaných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona vydá příslušný úřad na základě oznámení o zahájení řízení zaslaného tomuto úřadu správním úřadem příslušným k vedení navazujícího řízení nebo na základě žádosti oznamovatele ještě před zahájením navazujícího řízení souhlasné závazné stanovisko poté, co ověří, že jejich obsah je v souladu s požadavky právních předpisů, které zapracovávají směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU.

Příslušný úřad v závazném stanovisku podle věty první zároveň stanoví, které z podmínek uvedených ve stanovisku k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí jsou správní úřady příslušné k vedení navazujících řízení povinny zahrnout do svých rozhodnutí.

Nelze-li vydat souhlasné závazné stanovisko podle věty první, musí být záměr předmětem nového posuzování podle § 4 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění účinném po dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

Závazné stanovisko podle věty první se vydává pro rozhodnutí v navazujícím řízení vydávané po nabytí účinnosti tohoto zákona; toto závazné stanovisko se použije i pro rozhodnutí v dalších navazujících řízeních. Pokud příslušný úřad vydává také závazné stanovisko podle § 9a odst. 4 a 5 zákona č. 100/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze oba postupy spojit a vydat pouze jediné závazné stanovisko.“

Předmětné stanovisko bylo vydáno poté, co byl ověřeno, že obsah původního stanoviska EIA je v souladu s požadavky právních předpisů, které zapracovávají směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU. Ministerstvo v předmětném závazném stanovisku stanovilo, které z podmínek uvedených v původním stanovisku

EIA jsou správní úřady příslušné k vedení navazujících řízení povinny zahrnout do svých rozhodnutí.

Ve vztahu k námitkám podaných odvolání proti rozhodnutí o stanovení DP, které směřují proti obsahu předmětného stanoviska, jsem dospěl k závěru, že na základě těchto námitek nelze změnit nebo zrušit předmětné stanovisko, neboť bylo vydáno v souladu s právními předpisy, a proto přísluší toto závazné stanovisko potvrdit podle ustanovení § 149 odst. 5 správního řádu.

Ve vztahu k údajným možným negativním vlivům předmětného záměru, které namítají podaná odvolání proti rozhodnutí o stanovení DP, přísluší konstatovat, že tyto možné negativní vlivy předmětného záměru byly identifikovány v průběhu posuzování předmětného záměru stanoveným postupem podle zákona č. 100/2001 Sb.

V původním stanovisku EIA byly stanoveny podmínky (převzaté v předmětném stanovisku) v souladu s ustanovením § 5 odst. 4 zákona č. 100/2001 Sb. Z tohoto ustanovení zákona vyplývá: „Posuzování záměru zahrnuje i návrh opatření k předcházení možným významným negativním vlivům na životní prostředí provedením záměru, k vyloučení, snížení, zmírnění nebo minimalizaci těchto vlivů, popřípadě ke zvýšení příznivých vlivů na životní prostředí provedením záměru, a to včetně vyhodnocení předpokládaných účinků navrhovaných opatření, a dále návrh opatření k monitorování možných významných negativních vlivů na životní prostředí, nevyplývají-li z požadavků jiných právních předpisů.“ Takto stanovená navrhovaná opatření je nutno považovat za součást posouzení předmětného záměru na životní prostředí. Navrhovaná opatření se pak promítají do podmínek pro přípravu, realizaci, provoz či ukončení předmětného záměru, které jsou povinnou náležitostí předmětného stanoviska dle přílohy č. 6 zákona č. 100/2001 Sb.

Stanovené podmínky předmětného stanoviska k provedení předmětného záměru jsou správní úřady příslušné k vedení navazujících řízení povinny zahrnout do svých rozhodnutí.

Z hlediska účelu zákona č. 100/2001 Sb. přísluší konstatovat v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 3. 2017, č.j. 7 As 51/2016-221 (veřejně dostupné na www.nssoud.cz), že cílem stanoviska EIA podle zákona č. 100/2001 Sb. není posoudit realizovatelnost záměru, ale stanovit požadavky na ochranu životního prostředí, za kterých bude možné určitý záměr realizovat. Definitivní realizovatelnost předmětného záměru je předmětem navazujících řízení, ve kterých jsou příslušné správní orgány povinny respektovat stanovené podmínky v předmětném stanovisku.

Co se týká důvodnosti námitek podaných odvolání proti rozhodnutí o stanovení DP, které směřují proti obsahu předmětného stanoviska, uvádím z důvodu značné obsáhlosti uplatněných námitek a jejich opakování v odvoláních uvedených odvolatelů pouze podstatu těchto námitek uvedených odvolatelů, na základě kterých je předmětné stanovisko údajně v rozporu s právními předpisy:

1. Námitky VAK a uvedených obcí ze dne 6. 2. 2019, evidované ve spise ČBÚ pod č.j. SBS 04409/2019.

Hlavní důvody spočívají ve zpochybňování posouzení vlivu předmětného záměru na podzemní vody (námitka směřuje proti hydrogeologickému posouzení provedenému RNDr. Koppovou) a stanovení podmínek, které údajně nejsou realizovatelné, nebo jsou realizovatelné jen obtížně s vynaložením vysokých nákladů.

Podle VAK a uvedených obcí by předmětný záměr neměl být realizován z důvodu možných rizik pro blízké jímací území Bzenec-komplex I v souvislosti se změnami v dotčeném území v uplynulém období (sucho).

Jsou uvedeny podrobné důvody, pro které se považuje předmětné stanovisko za nezákonné. Nejprve se uvádí, že důvodem nezákonnosti je existence vyjádření ministerstva (odboru ochrany vod) ze dne 10. 1. 2007, ve kterém není záměr těžby šterkopisku doporučen k realizaci. VAK a uvedené obce si jsou vědomy toho, že toto stanovisko nebylo uplatněno v procesu EIA podle zákona č. 100/2001 Sb., ve kterém bylo vydáno předmětné stanovisko. Platnost tohoto vyjádření lze údajně vztáhnout i na předmětný záměr.

K těmto námitkám uvádím, že se jedná o vyjádření ministerstva (odboru ochrany vod), které bylo uplatněno v procesu EIA k záměru těžby u Uherského Ostrohu, který zajišťoval v letech 2006 a 2007 krajský úřad. Tento proces EIA nebyl dokončen, v březnu 2007 bylo posuzování na žádost oznamovatele záměru ukončeno.

Předmětem záměru byla těžba šterkopisku ve výši 400 tis. tun/rok na ploše cca 30 ha. Následně byl záměr oznamovatelem upraven a předložen ministerstvu (odboru výkonu státní správy VIII) znovu, i tentokrát byl proces EIA předčasně na žádost oznamovatele záměru ukončen. Záměr byl oznamovatelem opět upraven (redukován – těžba ve výši 200 tis. tun/rok na ploše 23,8 ha) a předložen znovu k posouzení na ministerstvo, přičemž dokumentace byla zpracována se zohledněním připomínek z obou předchozích procesů EIA a s vypořádáním nejasností z předešlých procesů.

Vyjádření ministerstva (odboru ochrany vod) bylo v předmětném procesu EIA (2013 – 2015) souhlasné. Jednalo se o vyjádření ministerstva ze dne 11. 11. 2013, č.j. 2919/740/13, k dokumentaci EIA a č.j. 1017/740/14 ze dne 4. 4. 2014 k posudku EIA.

Existence vyjádření ministerstva (odboru ochrany vod) z roku 2007, které bylo vydáno k jiným podkladům v jiném procesu EIA, byť k podobnému záměru ve stejné lokalitě, neznamená nezákonnost procesu EIA či předmětného stanoviska.

Uvedené námitky tak nejsou důvodné.

a) Výchozí právní úprava, která údajně byla (nejen) v procesu EIA porušena.

Dle VAK a uvedených obcí nebyl splněn účel posuzování vlivů na životní prostředí – získání objektivního odborného podkladu, nebyl uplatněn princip předběžné opatrnosti a přijaté řešení není v souladu s veřejným zájmem (bezpečné zásobování zdravotně nezávadnou vodou v dostatečném množství).

VAK a uvedené obce jsou přesvědčeny, že předmětné stanovisko je v rozporu s právními předpisy z důvodů uvedených v předchozí větě, a také proto, že ve stanovisku není zdůvodněno, proč má být těžba upřednostněna před ochranou zdroje pitné vody.

K těmto námitkám uvádím, že účelem procesu EIA podle ustanovení § 1 odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb. je „získat objektivní odborný podklad pro vydání rozhodnutí, popřípadě opatření podle zvláštních právních předpisů, a přispět tak k udržitelnému rozvoji společnosti.“ Jedná se o to, aby byly postupem podle zákona č. 100/2001 Sb. zjištěny předpoklady, zda je předmětný záměr možné realizovat vzhledem ke všem limitům daného území, a stanoveny tomu odpovídající podmínky.

V daném případě bylo jedním z hlavních úkolů procesu EIA podle zákona č. 100/2001 Sb. určit, zda je těžba v území možná bez dotčení zdroje podzemní vody, popřípadě za jakých podmínek, nebo zda realizace předmětného záměru bez významného dotčení jímacího území možná není. Z procesu EIA vyplynulo, že předmětný záměr je za předpokladu splnění stanovených podmínek možné v území realizovat bez významného dotčení jímacího území a dalších složek životního

prostředí. Proto bylo vydáno souhlasné původní stanovisko EIA, resp. předmětné stanovisko.

V procesu EIA podle zákona č. 100/2001 Sb. byly v souladu s tímto zákonem zohledněny všechny podklady, připomínky, vyjádření apod., které byly shromážděny. Ministerstvo při zajišťování procesu EIA postupovalo podle zákona č. 100/2001 Sb.

S ohledem na zásadu předběžné opatrnosti zadalo ministerstvo nad rámec požadavků zákona č. 100/2001 Sb. zpracování oponentního hydrogeologického posudku, který potvrdil závěry dokumentace EIA a posudku EIA, tzn., že při splnění stanovených podmínek nemůže dojít k ohrožení jímacího území.

Všechny podmínky uvedené v původním stanovisku EIA byly převzaty do předmětného stanoviska. Obsah i forma předmětného stanoviska je v souladu s požadavky, které na správní úkony klade správní řád. Z odůvodnění uvedeného na stranách 10 – 12 předmětného stanoviska vyplývá, jaké jsou důvody souhlasného výroku předmětného stanoviska (soulad původního stanoviska EIA s požadavky zákona č. 100/2001 Sb. je uveden po jednotlivých bodech z formálního i věcného pohledu), podklady pro jeho vydání (žádost oznamovatele záměru a původní stanovisko EIA – oba podklady jsou rovněž uvedeny v části odůvodnění předmětného stanoviska), úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů (úvahy, kterými se správní orgán řídil jsou rovněž uvedeny v odůvodnění předmětného stanoviska – je uveden výklad čl. II bodu 1. přechodných ustanovení zákona č. 39/2015 Sb.), co a v jakém rozsahu bylo hodnoceno – soulad obsahu původního stanoviska EIA s přílohou č. 6 k zákonu č. 100/2001 Sb. Vypořádání se s námitkami uplatněnými v průběhu posuzování předmětného záměru podle zákona č. 100/2001 Sb. je stanoveno tímto zákonem.

Nelze se tak ztotožnit s námitkami VAK a uvedených obcí. Proces EIA byl veden v souladu se zákonem č. 100/2001 Sb. s uplatněním zásady předběžné opatrnosti. Podle výsledků procesu EIA nebude veřejný zájem na ochraně podzemní vody dotčen, což nelze vykládat jako upřednostnění těžby před ochranou zdroje podzemní vody. Proces EIA nehodnotí váhu jednotlivých veřejných zájmů, pouze posuzuje vlivy konkrétního záměru na dotčené území.

Pokud by na základě všech dostupných informací z procesu EIA existovala pochybnost v otázce, zda předmětný záměr může ohrozit podzemní vody, nebylo by vydáno původní stanovisko EIA souhlasné, ale nesouhlasné. Původní stanovisko EIA i předmětné stanovisko obsahuje všechny náležitosti podle správního řádu, včetně odůvodnění výroku podle požadavků zákona č. 100/2001 Sb., resp. zákona č. 39/2015 Sb.

Aktuální zjištění o proveditelnosti předmětného záměru, která vyšla najevo až po dokončení procesu EIA podle zákona č. 100/2001 Sb., popřípadě aktuální poznatky související s ochranou životního prostředí (suchem) musí být projednány a zohledněny v navazujících řízeních podle platných právních předpisů.

Námítky VAK a uvedených obcí tak nejsou důvodné.

b) Původní stanovisko EIA bylo zpracováno na základě údajně chybného modelu RNDr. Koppové.

VAK a uvedené obce uvádějí, že hydrogeologické posouzení předložené oznamovatelem záměru v procesu EIA je zkreslené a neúplné. Matematický model RNDr. Koppové, který byl součástí dokumentace EIA, byl v procesu EIA posuzován. Podle uvedeného odvolatele obsahuje zásadní chybu, na což upozorňuje nově zpracovaný model společnosti PROGEO, s.r.o. Podle odvolatele je společnost PROGEO, s.r.o. nezaujatá a vylučuje, že by potvrdila správnost modelu RNDr. Koppové.

K těmto námitkám VAK a uvedených obcí konstatují, že součástí dokumentace EIA bylo hydrogeologické posouzení provedené společností AQUATEST a.s. (RNDr. H. Koppová). Zhodnocení vlivu předmětného záměru na podzemní vody vychází mimo jiné z vytvořeného matematického modelu proudění podzemních vod. Správnost použitých metod hodnocení včetně z nich vyvozených závěrů potvrdil posudek EIA i oponentní hydrogeologický posudek.

Hydrogeologické studii RNDr. Koppové odvolatel vytýká zejména nedostatečný soubor vstupních dat, vytvoření modelu za situace vyššího vodního stavu v Nové Moravě a zjednodušení schématu horninového prostředí. Dle odvolatele je chybná hydrogeologická studie RNDr. Koppové z roku 2010 (včetně jejích aktualizací z roku 2012 a 2015), posudek EIA, oponentní hydrogeologický posudek [zpracován společností AQD - envitest, s. r.o., Ing. J. Tylčer, CSc. (dále jen „oponentní hydrogeologický posudek“)] i později zpracovaný znalecký posudek prof. Landy - Znalecký posudek [prof. Ing. RNDr. Ivan Landa, DrSc., 10. 9. 2017 (dále jen „Posudek Landa 2017“)].

Hydrogeologická studie (RNDr. Koppová, 2010) byla součástí dokumentace EIA v předchozím procesu EIA, který nebyl dokončen. Tento proces EIA poukázal na některé aspekty, které bylo třeba doplnit, aby bylo možné formulovat závěry z hlediska vlivů záměru na podzemní vody. Jedním z nich bylo doplnění matematického modelu o variantu s extrémním srážkově podnormálním obdobím. Tento a další požadavky byly v procesu EIA, který zajišťovalo ministerstvo (2013 – 2015), splněny – aktualizovaná hydrogeologická studie RNDr. Koppové z roku 2012 obsahuje doplnění původního modelu o proudový model extrémně nízkých stavů hladin podzemních vod. Soubor vstupních dat odpovídá době zpracování studie, tzn. studie vychází z poznatků předchozích studií týkajících se lokality a z vlastních měření. Obdobně schéma horninového prostředí je dáno dostupnými informacemi o území a vstupními předpoklady zpracovatele studie, v jednotlivých studiích lze nalézt odlišná schémata horninového prostředí, ať jde o studii RNDr. Koppové, - Znalecký posudek [GEOtest, a.s., RNDr. P. Burda, listopad 2016 (dále jen „Posudek Burda 2016“)] nebo - Dokumentace 1. a 2. etapy prací modelového hodnocení jímacího území – vodní zdroj Bzenec-komplex [PROGEO, s.r.o., Ing. J. Uhlík, Ph.D., prosinec 2015 a prosinec 2016 (dále jen „Hodnocení Uhlík 2015/2016“)]. Např. v Hodnocení Uhlík 2015/2016, o jehož závěry se odvolatel opírá, autor hodnocení uvádí, že: „Zadání modelových simulací přírodního hydrogeologického systému je vždy podmíněno přijetím vstupních předpokladů o rozložení propustnosti horninového prostředí (na základě bodových údajů z hydrogeologických vrtů). V této fázi se do určité míry uplatňuje subjektivní přístup zpracovatele modelu – dva nezávisle pracující modeláři nikdy nevytvoří zcela identické modely.“

S ohledem na výše uvedené tak nelze námitky VAK a uvedených obcí považovat za důvodné. Za zcela dostatečnou pro potřeby posouzení vlivu předmětného záměru na podzemní vody a kvalitně zpracovanou označil studii RNDr. Koppové v procesu EIA jak posudek EIA, tak oponentní hydrogeologický posudek.

VAK a uvedené obce dále uvádějí, že autoři Hodnocení Uhlík 2015/2016 vylučují, že by jakkoliv potvrdily správnost modelu RNDr. Koppové. Odborné vyjádření - stanovisko k matematickému modelu [RNDr. Pavel Josefus, 5. 9. 2017, dále jen „Stanovisko Josefus 2017“)] - však upozorňuje na to, že dílčí částí Hodnocení Uhlík 2015/2016 správnost původního modelu potvrzují, a to např. v otázce hydraulické funkce Nové Moravy či srovnání s pískovnou Černý. Uvádí, že Hodnocení Uhlík 2015/2016 potvrzuje původní matematický model v tom, že tok Nové Moravy je drenážní pouze v podjezí a dále po proudu (podél jímacího území) již v závislosti na čerpaných množstvích v jímacím území a hydrologické situaci dochází k větší či menší infiltraci. S tím souvisí rovněž vhodnost či nevhodnost srovnání s pískovnou Černý, neboť Hodnocení Uhlík 2015/2016 dokládá, že významná část přítoku do

jímacího území pochází z nadjezí zdrže Uherský Ostroh, přičemž tyto říční vody přitékají hydrogeologickým kolektorem právě přes Jezero Černý.
Námítky VAK a uvedených obcí tak nejsou důvodné.

c) Údajně nesprávné hodnocení hydraulické bariéry.

Podle VAK a uvedených obcí je hydraulická bariéra navržená ve studii RNDr. Koppové nesprávně metodicky uchopena. Dle odvolatele nebyl uvažován únik závadných látek z širšího okolí záměru (pesticidy, průmyslové látky z areálů v nivě Moravy) a není uvažováno případné čištění čerpané vody. Návrh počtu vrtů hydraulické bariéry podle hydraulického modelu RNDr. Koppové považuje odvolatel za bezcenný.

K těmto námítkám VAK a uvedených obcí konstatují, že hydraulická bariéra byla navržena v dokumentaci EIA, odvolatel v procesu EIA návrh bariéry připomínkoval a jeho připomínky jsou vypořádány v příslušných dokumentech (posudek EIA, stanovisko EIA).

Návrh bariéry vycházel z modelového případu, kdy dojde k úniku závadných látek (nafta, minerální oleje) z těžebních mechanismů. Návrh bariéry počítá s čerpáním z celkem 15 vrtů a zpětným vsakováním dekontaminované vody zpět do jezera. S návrhem bariéry se ztotožnil i zpracovatel oponentního hydrogeologického posudku (Tylčer 2015), který ji označil jako nadstandardní opatření, nicméně doporučil původní návrh bariéry rozšířit o stanovení koncentračních limitů.

Vybudování hydraulické bariéry bylo stanoveno jako podmínka v původním stanovisku EIA a následně v předmětném stanovisku. Závazná podmínka ukládá oznamovateli záměru realizovat bariéru s tím, že konečné parametry hydraulické bariéry budou upřesněny podle požadavku příslušného vodoprávního úřadu. Další podmínka předmětného stanoviska ukládá oznamovateli využít hydraulickou bariéru i v případě přechodného zhoršení kvality vody v těžebním jezeře během povodňové zátopy.

V rámci podkladů pro řízení o stanovení dobývacího prostoru oznamovatel záměru aktualizoval hydrogeologickou studii (dle příslušné podmínky původního stanoviska EIA, resp. předmětného stanoviska), přičemž bylo ověřeno, že pro konkrétní varianty čerpaného množství v jímacím území je původní návrh hydraulické bariéry zcela dostačující (10 vrtů u jihozápadního a 5 vrtů u jihovýchodního okraje těžebního jezera). Z Hodnocení Uhlík 2015/2016 vyplývá, že realizace bariéry možná je a počet 15 vrtů při optimalizovaném čerpání z jednotlivých vrtů je dostatečný pro navození funkčnosti bariéry (úplné zamezení odtoku kontaminace k jímacím studnám). Konkrétní parametry bariéry budou upřesněny podle požadavku příslušného vodoprávního úřadu ve správním řízení tak, jak to vyplývá z původního stanoviska EIA, resp. předmětného stanoviska.

Námítky VAK a uvedených obcí nejsou důvodné.

d) Údajně nesplnitelné podmínky v původním stanovisku EIA, resp. předmětném stanovisku.

Dle odvolatele jsou některé podmínky původního stanoviska EIA a předmětného stanoviska nesplnitelné (nelze je reálně uskutečnit) nebo splnitelné jsou, ale jen za cenu porušení právních předpisů. Následují konkrétní připomínky k některým podmínkám původního stanoviska EIA a předmětného stanoviska.

Připomínky VAK a uvedených obcí jsou totožné s připomínkami, které byly uplatněny v rámci podnětu Vodovody a kanalizace Hodonín a.s., ze dne 18. 8. 2017.

k přezkumu původního stanoviska EIA a předmětného stanoviska. Tento podnět byl odložen jako nedůvodný přípisem ministerstva ze dne 27. 4. 2018, č.j. MZP/2018/430/216. V souladu s tímto přípisem přísluší konstatovat:

Námítky VAK a uvedených obcí k podmínkám č. 7 a 18 předmětného stanoviska.

Připomínka VAK a uvedených obcí se týká podmínek č. 7 a 18 předmětného stanoviska, které oznamovateli záměru ukládají doplnit hydraulický model pro jímání množství vody ve zdroji Bzenec-komplex, doplnit další vrty do návrhu bariéry, pokud to vyplývá z doplnění modelu, odvodit koncentrační limity metodou hodnocení zdravotních rizik a stanovit je jako kritéria pro aktivaci bariéry atd.

Odvolatel se domnívá, že dlouhodobý provoz bariéry může ohrozit zdroj podzemní vody kvantitativně (uvádí 50 % celkového přítoku) i kvalitativně (přítok do zdroje z jiných směrů může obsahovat znečišťující látky). V této souvislosti se odvolatel domnívá, že provoz bariéry měl být posouzen v procesu EIA, přičemž se domnívá, že toto dostatečně provedeno nebylo, což je dle názoru odvolatele vadou předmětného stanoviska.

K těmto námitkám VAK a uvedených obcí konstatují, že nelze souhlasit s jejich názorem, že dlouhodobý provoz bariéry může znamenat kvantitativní ovlivnění zdroje. Odvolatel uvádí, že provozem hydraulické bariéry by mohlo dojít k „odebrání“ 50 % všech přítoků podzemní vody do zdroje, neboť se mylně domnívá, že vyčerpaná voda bude z území trvale odebrána. Návrh bariéry však spočívá v tom, že při zjištění znečištění v kontrolních vrtech bude zahájeno sanační čerpání, přičemž čerpaná voda bude po přečištění vrácena zpět do jezera (a vsakována). Při provozu bariéry se tedy žádná voda nebude ztrácet tak, aby tím mohlo dojít ke kvantitativnímu ovlivnění zdroje (tzn. dosah deprese způsobené sanačním čerpáním tak bude minimalizován).

Komentář k reálnosti hodnoty 50 % množství vody přítékající do zdroje přes území těžebny s ohledem na výše uvedené (voda v území zůstává) již ve věci kvantitativního vlivu není nutný, přesto je zajímavé upozornit na skutečnost, že spoluautor dokumentu s názvem „Seznam argumentů pro VaK Hodonín, a.s. v souvislosti s plánovaným otevřením těžby štěrkopísku Uherský Ostroh“ zpracovaný RNDr. Josefem V. Datlem, Ph.D., a Ing. Janem Uhlíkem, Ph.D., v červenci 2017 (dále jen „argumentační manuál“), Ing. J. Uhlík, Ph.D., v Hodnocení Uhlík 2015/2016 zpracovaném na základě objednávky odvolatele uvádí, že vody procházející přes pískovnu budou tvořit 24 – 35 % čerpaného množství ve zdroji a při čerpání maximálního množství (povoleného) ve zdroji se bude jednat o 17 – 26 %. Vzhledem k tomu, že hodnota 50 %, kterou odvolatel uvádí, není podložena žádnými konkrétními výpočty, nelze jí s ohledem na uvedenou analýzu považovat za reálnou. Nicméně platí skutečnost uvedená v první části odstavce, a to, že čerpaná voda se bude vracet zpět do jezera, a není proto důvod se domnívat, že bude v kolektoru chybět.

Ve věci kvalitativního vlivu při provozu bariéry je třeba vzít v úvahu skutečnost, která je popsána v předchozím odstavci (veškerá čerpaná voda v rámci provozu bariéry v území zůstává), nelze se tedy domnívat, že se proudění podzemní vody v území během provozu hydraulické bariéry nějak zásadně změní. Tímto přestává být relevantní tvrzení odvolatele, že provozem bariéry by mohlo dojít ke zvýšení přítoku vody z jihozápadní (až západní) části území s výskytem zvýšené koncentrace chlorovaných uhlovodíků a dusičnanů (lokalita již byla v minulosti sanována), a tím ke kvalitativnímu ovlivnění zdroje. Voda z této lokality se na dotaci zdroje podílí minimálně a znečištění se na kvalitě vody ve zdroji (Bzenec-sever) nijak neprojevuje, problém se týká spíše zdroje Bzenec I, který je ke zmíněné lokalitě blíže (a mnohem dále od plánované pískovny, než Bzenec-sever).

S námitkou odvolatele, že provoz bariéry nebyl posouzen v procesu EIA podle zákona č. 100/2001 Sb., se nelze ztotožnit. Bariéra byla navržena již v dokumentaci vlivů předmětného záměru na životní prostředí, odvolatel v procesu EIA návrh bariéry připomínkoval a jeho připomínky jsou vypořádány v příslušných dokumentech (posudek, stanovisko EIA). S návrhem bariéry se ztotožnil i zpracovatel oponentního hydrogeologického posudku (Tylčer 2015), který ji označil jako nadstandardní opatření, nicméně doporučil původní návrh příslušné podmínky rozšířit o stanovení koncentračních limitů, což bylo zohledněno ve stanovisku EIA a následně v předmětném stanovisku. V této souvislosti přísluší ještě uvést, že v rámci podkladů pro řízení o stanovení dobývacího prostoru oznamovatel záměru aktualizoval hydrogeologickou studii (dle příslušné podmínky stanoviska EIA, resp. předmětného stanoviska), přičemž bylo ověřeno, že pro konkrétní varianty čerpaného množství v jímacím území je původní návrh hydraulické bariéry zcela dostačující (10 vrtů u jihozápadního a 5 vrtů u jihovýchodního okraje těžebního jezera).

Námítky podatele nejsou důvodné.

Námítka VAK a uvedených obcí k podmínce č. 54 předmětného stanoviska

Připomínky odvolatele k podmínce č. 54 jsou formou odkazu na důvody uvedené k podmínce č. 7 a dále jsou obecného charakteru, kdy odvolatel uvádí, že model proudění podzemní vody zpracovaný v rámci dokumentace vlivů záměru na životní prostředí není reprezentativní a neodpovídá podmínkám v území. Odvolatel dále argumentuje Posudkem Burda 2016 a Hodnocením Uhlík 2015/2016.

K těmto námitkám uvádím, že v otázce vlivu bariéry na jímací území a posouzení bariéry v procesu EIA přísluší odkázat na vypořádání námitek odvolatele uvedených shora.

Druhá část připomínky odvolatele se týká pochybnosti podatele o správnosti matematického modelu, který byl posouzen v procesu EIA (jako součást dokumentace EIA), odhadu vodárenských odběrů, funkce Nové Moravy (zvýšené průtoky), vhodnosti srovnání s pískovnou Černý atd.

K druhé části připomínky podatele uvádím, že ačkoliv autoři Posudku Burda 2016 a Hodnocení Uhlík 2015/2016 ve svých závěrech původní matematický model (posouzený v procesu EIA) zpochybňují, tak jejich dílčí části (zejména pak Hodnocení Uhlík 2015/2016) správnost původního modelu potvrzují (viz např. Stanovisko Josefus 2017). Zřejmé je to např. v odvolatelem zmíněné otázce o hydraulické funkci Nové Moravy či srovnání s pískovnou Černý. Hodnocení Uhlík 2015/2016 tak potvrzuje původní matematický model v tom, že tok Nové Moravy je drenážní pouze v podjezí a dále po proudu (podél jímacího území) již v závislosti na čerpaných množstvích v jímacím území a hydrologické situaci dochází k větší či menší infiltraci. S tím souvisí rovněž vhodnost či nevhodnost srovnání s pískovnou Černý, neboť Hodnocení Uhlík 2015/2016 dokládá, že významná část přítoku do jímacího území pochází z nadjezí zdrže Uherský Ostroh, přičemž tyto říční vody přitékají hydrogeologickým kolektorem právě přes jezero Černý. K otázce odhadu vodárenských odběrů je třeba uvést, že původní matematický model nemohl pracovat s konkrétními údaji, neboť společnost Vodovody a kanalizace Hodonín a.s. je zpracovatelům studie v rámci dokumentace EIA odmítla poskytnout. Zpracovatelé Hodnocení Uhlík 2015/2016 je však po potřeby oponentury poskytli, přičemž je možné srovnat, že původně odhadnutá čerpaná množství se s reálnými hodnotami v zásadě shodují, resp. jsou na straně bezpečnosti. Obdobné je to s daty z rozsáhlé

monitorovací sítě v majetku společnosti Vodovody a kanalizace Hodonín a.s., na což upozorňuje i Posudek Landa 2017.

Námítky podatele nejsou důvodné.

Námítky VAK a uvedených obcí k podmínce č. 10 předmětného stanoviska.

Tato podmínka uvádí, že v aktivní zóně záplavového území není možné skladovat odplavitelný materiál, přičemž připouští, že určitou výjimkou by mohlo být krátkodobé deponování materiálu určeného k odvozu z lokality či k přímému využití pro rekultivace. Dle názoru odvolatele se jedná o rozpor s příslušným ustanovením zákona o vodách.

K tomu přísluší konstatovat, že skladování odplavitelného materiálu v aktivní záplavové zóně je nepřípustné (ust. § 67 odst. 2 zákona o vodách). Podmínka však pouze připouští, že krátkodobé deponování materiálu by mohlo být možné při splnění podmínek povodňového plánu. Pokud tedy budou v povodňovém plánu stanoveny takové podmínky pro krátkodobé deponování materiálu (např. zajištění proti rozplavení) a plán bude schválen příslušným vodoprávním úřadem, lze takovou činnost hodnotit jako možnou a v souladu se zákonem o vodách (tj. nebude skladován odplavitelný materiál). Podmínka reaguje na skutečnost, že těžba bude probíhat postupně od severovýchodu k jihozápadu s tím, že vytěžené části budou průběžně rekultivovány (právě s použitím skrývky tak, aby byl případný přebytek skrývky po ukončení těžby minimální).

Námítky nejsou důvodné.

V souvislosti se skrývkovými hmotami odvolatel dále uvádí obavu ze zvýšené dopravy v případě, že by nebylo možno ji ani dočasně skladovat v místě těžby a bylo by nutné ji odvážet na dočasný sklad mimo aktivní zónu záplavového území.

K tomu uvádím, že tato skutečnost byla v procesu EIA známá a připomínkována (i ze strany VAK a uvedených obcí) zejména ve vztahu k vlivům na hlukovou situaci podél dopravních tras. Doprava suroviny bude realizována po účelové komunikaci podél Nové Moravy (zcela mimo obydlenou oblast) s napojením přímo na silnici I. třídy I/54 a dále se bude rozdělovat do jednotlivých směrů s využitím silnic I/54, I/55 a II/427. V hlukové studii byl vypočten příspěvek dopravy na uvedených komunikacích se závěrem, že vlivem realizace předmětného záměru nedojde k hodnotitelné změně v ekvivalentní hladině akustického tlaku pro dopravní hluk, a to ani ve variantě kapacity těžby ve výši 350 tis. t/rok, která nakonec nebyla doporučena (stanovisko EIA, resp. předmětné stanovisko umožňuje pouze variantu těžby ve výši 200 tis. t/rok). S ohledem na tyto závěry bylo v procesu EIA uzavřeno, že případná doprava skrývky nemůže znamenat v uvedených závěrech žádnou změnu, přičemž původní stanovisko EIA, resp. předmětné stanovisko obsahuje příslušné podmínky (ověření hlukové zátěže podél dotčených komunikací před realizací záměru a měření během realizace apod.).

Námítky nejsou důvodné.

Námítky VAK a uvedených obcí k podmínce č. 44 předmětného stanoviska.

VAK a uvedené obce uvádějí, že podmínka nebere v potaz riziko povodně, při které může dojít ke kontaminaci vody z jezera neznámými látkami, které mohou následně ohrozit kvalitu podzemních vod.

K tomu konstatují, že podmínka č. 44 se týká provedení sanace a rekultivace území po těžbě. Cílem podmínky je, aby bezprostřední okolí vzniklého jezera po těžbě bylo upraveno takovým způsobem, aby nedocházelo ke splachům organických a dalších látek z okolních zemědělských pozemků do jezera (tzn., aby nedocházelo ke zhoršování kvality vody v jezeře). Takovým způsobem je např. realizace travního pásu kolem jezera, kde dojde k zachytu splachovaných látek. V případě povodňové situace je zásadní zajištění odtokových poměrů, což by nebylo možné v případě realizace opatření proti průniku povodňových vod do jezera. K vyloučení vlivu jezera po těžbě na kvalitu podzemních vod je stanovena podmínka realizace a spuštění hydraulické bariéry, což je možné v daném území považovat za zcela nadstandardní opatření vzhledem k tomu, že jiné vodní útvary situované blíže vodárenskému zdroji (Nová Morava, pískovna Černý) takové opatření nemají. Podatel tak spatřuje neakceptovatelné riziko v tom, že povodňová voda neznámé kvality se dostane do těžebního jezera a ohrozí kvalitu jímání vody ve zdroji (vzdáleném 540 m), přičemž ale za rizika nepovažuje ani jezero Černý (vzdálené 250 m), ani tok Nové Moravy (vzdálený 150 m), do kterých se povodňová voda dostane taktéž a ze kterých bude rovněž infiltrovat do jímacího území.

Námítky nejsou důvodné.

Námítky VAK a uvedených obcí k podmínce č. 9 a 15 předmětného stanoviska.

VAK a uvedené obce mají za to, že zvýšená plocha pro technologické a administrativní zázemí těžebny (provedená jako terénní úprava) nepochybně zhorší odtok povrchních vod, což je v rozporu s ustanovením § 67 odst. 2 zákona o vodách.

K těmto námítkám VAK a uvedených obcí konstatují, že s tímto názorem se nelze ztotožnit, neboť v rámci dokumentace vlivů na životní prostředí bylo zpracováno zhodnocení proudění povodňových vod (Pöyry Environment a.s., 2008), kde bylo prokázáno, že samotná těžba ani plocha pro zázemí nezpůsobí zhoršení proudění při povodňových stavech. Naopak bylo vyhodnoceno, že vlivem existence těžebního jezera dojde k mírnému zlepšení při povodňových stavech vlivem retenční schopnosti těžebního prostoru. Odvolatel uvedené vyhodnocení nijak konkrétně nekommentuje a nenabízí žádné odůvodnění svého tvrzení.

Námítky nejsou důvodné.

e) Údajně nepřijatelný postup rekultivace.

Odvolatel se domnívá, že navržený způsob rekultivace je spojený s rizikem zhoršení kvality surové vody odebírané v jímacím území (zdrojem znečištění má být skrývka použita pro rekultivační účely). Odvolatel v této souvislosti poukazuje na ustanovení § 67 odst. 2 vodního zákona.

K těmto námítkám VAK a uvedených obcí sdělují, že prioritním cílem sanačních a rekultivačních postupů je zajištění příznivé jakosti vody v těžebním jezeře, tj. orientace na vytvoření makrofytového charakteru budoucího jezera. Pro tvarování břehů těžebního jezera se předpokládá použití nehumózních hlín z prostoru těžebny (skrývka hlušiny). Mocnost těchto skrývek se na lokalitě předpokládá 2 – 3 m, přičemž hladina podzemní vody se v rámci režimní oscilace dostává až na úroveň 1 m pod terénem. Skrývkový materiál, který bude použit pro rekultivaci, je v kontaktu s podzemní vodou vlivem režimní oscilace hladiny podzemní vody a vsakováním dešťové vody přes svrchní půdní horizont již za stávající situace. Není tedy důvod se domnívat, že použitím skrývky k rekultivaci může dojít k ovlivnění kvality podzemní

vody či zhoršení oproti stávající situaci. Příponinka týkající se ustanovení § 67 odst. 2 vodního zákona byla již uplatněna výše [viz bod d) – podmínka č. 9 a 15].

Námítka odvolatele je nedůvodná.

f) Údajně nedostatečné posouzení rizika povodní.

Odvolaatel namítá, že nebylo dostatečně zohledněno riziko povodně, při které může dojít ke kontaminaci vody z jezera neznámými látkami, které mohou následně ohrozit kvalitu podzemních vod. Odvolaatel odmítá argumentaci existencí jezera Černý.

K těmto námitkám VAK a uvedených obcí konstatují, že rizika související s povodňovými stavy byla v dokumentaci EIA podrobně vyhodnocena. S hodnocením se ztotožnil zpracovatel posudku EIA i oponentního hydrogeologického posudku. V případě povodňové situace je zásadní zajištění odtokových poměrů, což by nebylo možné v případě realizace opatření proti průniku povodňových vod do jezera. K vyloučení vlivu jezera po těžbě na kvalitu podzemních vod je stanovena podmínka realizace a spuštění hydraulické bariéry, což je možné v daném území považovat za zcela nadstandardní opatření vzhledem k tomu, že jiné vodní útvary situované blíže vodárenskému zdroji (Nová Morava, pískovna Černý) takové opatření nemají.

Odvolaatel tak spatřuje neakceptovatelné riziko v tom, že povodňová voda neznámé kvality se dostane do těžebního jezera a ohrozí kvalitu jímání vody ve zdroji (vzdáleném 540 m), přičemž ale za rizika nepovažuje ani jezero Černý (vzdálené 250 m), ani tok Nové Moravy (vzdálený 150 m), do kterých se povodňová voda dostane taktéž, a ze kterých bude rovněž infiltrovat do jímacího území. Těžba v jezeře Černý byla ukončena, těžební jezero však bylo opuštěno bez rekultivace a provozovatel jímacího území neuvádí, že by kontaminace tohoto jezera povodňovou vodou někdy způsobila ovlivnění kvality vody čerpané ve 250 m vzdáleném jímacím území.

Námítku proto nelze považovat za důvodnou.

g) Údajná nekonzistentnost vyjádření týkajících se hodnocení rizik.

Podle odvolatele je nesoulad různých vyjádření o výši rizik pro jímací území dokladem, že v procesu EIA podle zákona č. 100/2001 Sb. nebyl zjištěn skutečný stav věci a předmětné stanovisko je proto chybné. Podle odvolatele kvantifikace rizik v procesu EIA postrádá odbornou kompetenci.

K těmto námitkám VAK a uvedených obcí konstatují, že rizika pro jímací území, která může těžba představovat, byla pojmenována v dokumentaci EIA (ve studii RNDr. Koppové), vyhodnocena z hlediska významnosti a byla navržena opatření k jejich vyloučení či minimalizaci. S tím se ztotožnili oba zpracovatelé posudků v rámci procesu EIA, některá opatření byla rozšířena a následně všechna stanovena jako podmínky původního stanoviska EIA, a rovněž všechna stanovena v předmětném stanovisku. Z procesu EIA vyplynulo, že při dodržení celé řady navržených opatření je riziko negativního ovlivnění vodního prostředí, včetně blízkého jímacího území Bzenec-komplex, nevýznamné či akceptovatelné. Při pohledu na lokalitu jako celek je pak možné konstatovat, že rizika pro zdroj vody, která v území již dnes existují, se realizací předmětného záměru těžby nezvýší.

Použité formulace v dokumentech z procesu EIA a v dokumentech zpracovaných po procesu EIA podle požadavků zákona č. 100/2001 Sb., včetně jiného odborného názoru na výši rizik, neznamenají nezákonnost předmětného stanoviska.

Námítky VAK a uvedených obcí nejsou důvodné

Námítky VAK a uvedených obcí ve vztahu k vyjádření České geologické služby (dále jen „ČGS“) z roku 2017.

Odvolání VAK a uvedených obcí v další části směřuje proti postupu Obvodního báňského úřadu pro území krajů Jihomoravského a Zlínského a proti dalším podkladovým závazným stanoviskům. V této části, která se již netýká původního stanoviska EIA či předmětného stanoviska, jsou zmiřována odborná stanoviska ČGS z roku 2017, která z předběžné opatrnosti nedoporučují realizaci předmětného záměru.

K těmto námítkám uvádím, že po vydání původního stanoviska EIA a předmětného stanoviska v roce 2015 postupně vzniklo několik nových studií a posudků, které hodnotí vliv záměru těžby jako neakceptovatelný a nedoporučují z hlediska předběžné opatrnosti záměr realizovat. V rámci vyhodnocování těchto nových studií a posudků si ministerstvo u ČGS objednalo posouzení akceptovatelnosti záměru s ohledem na uvedené nové dokumenty. Postupně tak vzniklo několik odborných vyjádření ČGS, která na sebe navazují. Jedná se o vyjádření ČGS ze dne 4. 8. 2017 a ze dne 31. 8. 2017, posouzení ČGS ze dne 29. 9. 2017 a komentář ČGS ze dne 13. 10. 2017.

Po obdržení těchto posouzení od ČGS a jejich prostudování dospělo ministerstvo k závěru, že tato posouzení nepřinesla žádné nové skutečnosti, které by nevyplývaly z jiných podkladů, jež mělo ministerstvo k dispozici již dříve. Vzhledem k nedostatečně odůvodněným závěrům pak posouzení ČGS nemohlo ministerstvo převzít a nadále jej při posuzování nových studií a posudků nepoužilo. Důvodem byla skutečnost, že posouzení ČGS neobsahuje žádné nové informace či hodnocení v uvedené věci a jedná se pouze o shrnutí závěrů hlavních studií z procesu EIA a studií zpracovaných po vydání původního EIA s konstatováním, že se ČGS se závěry oponentních studií ztotožňuje (bez další oponentury v podobě srovnání použitých podkladů, porovnání metod hodnocení a odůvodnění závěrů).

Posouzení ČGS pak neobsahuje žádná nová zjištění či skutečnosti, které by mohly způsobovat nezákonnost předmětného stanoviska ve smyslu požadavků zákona č. 100/2001 Sb. na posouzení vlivů předmětného záměru na životní prostředí.

Ve vztahu ke stanoviskům ČGS k předmětnému záměru a jeho možným vlivům přísluší konstatovat:

Odborná stanoviska ČGS ze dne 6. 11. 2013 a ze dne 17. 4. 2014 obdrželo ministerstvo v procesu posuzování vlivů předmětného záměru jako vyjádření k dokumentaci, resp. posudku. Obě vyjádření byla v procesu zohledněna a i na jejich podkladě bylo formulováno souhlasné původní stanovisko EIA. Ostatní materiály, tj. vyjádření ČGS ze dne 4. 8. 2017 a ze dne 31. 8. 2017, posouzení ČGS ze dne 29. 9. 2017 a komentář ČGS ze dne 13. 10. 2017 (dále jen souhrnně „posouzení ČGS“), vznikly na základě objednávky ministerstva na zpracování posouzení akceptovatelnosti předmětného záměru v rámci posuzování nových studií a hodnocení zpracovaných po vydání stanoviska EIA. Novými studii a hodnoceními se rozumí odborné vyjádření RNDr. J. V. Datla, Ph.D., z října 2015, Posudek Burda 2016, Hodnocení Uhlík 2015/2016 a argumentační manuál.

Posouzení ČGS bylo zaměřeno na dva okruhy otázek. První okruh se týkal posouzení případných nedostatků dokumentace EIA použité v procesu EIA. Druhý okruh se vztahoval k akceptovatelnosti záměru s přihlédnutím k existenci nových podkladů a za předpokladu splnění podmínek stanovených stanoviskem EIA, přičemž vazbu na případné přezkumné řízení vztahující se k původnímu stanovisku EIA či k předmětnému stanovisku měl pouze první okruh otázek, otázka akceptovatelnosti předmětného záměru s přihlédnutím k existenci nových podkladů zpracovaných po procesu EIA se týká navazujících řízení.

Při vyhodnocení prvního okruhu otázek dospěla ČGS k závěru, že „hydrogeologická studie a dokumentace vlivů na životní prostředí byla zpracována na standardní odborné úrovni“. Dále ČGS uvedla, že až následně po skončení procesu EIA „a po vznesených námitkách a připomínkách řady fundovaných odborníků se však ukazuje, že předmětná problematika vyžaduje zcela nadstandardní přístup, ať již z důvodu unikátnosti a komplikovanosti hydrogeologických poměrů nebo z důvodu mimořádného strategického významu jímacího území Bzenec-komplex“.

Dále přísluší konstatovat, že posouzení ČGS neodpovědělo na druhý okruh otázek, kterým byla akceptovatelnost předmětného záměru za předpokladu splnění podmínek původního stanoviska EIA, neboť nebylo pochyb o tom, že existují přesnější informace o lokalitě a hydrogeologických podmínkách území oproti informacím dostupným v procesu EIA podle zákona č. 100/2001 Sb., ale nebylo prokázáno, že tento stav má vliv na akceptovatelnost předmětného záměru z hlediska vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví za předpokladu splnění všech podmínek k ochraně vod, které jsou součástí původního stanoviska EIA, resp. předmětného stanoviska.

Posouzení ČGS tak nepřineslo žádné nové skutečnosti, které by nevyplývaly z jiných podkladů, jež mělo ministerstvo k dispozici již dříve, celkově jeho závěry nebyly dostatečně odůvodněné, chybělo srovnání použitých podkladů, metod hodnocení a posouzení obsahovalo další nedostatky; ministerstvo jej z těchto důvodů nemohlo převzít a nadále jej při posuzování nových studií nepoužilo.

Dospěl jsem k závěru, že posouzení ČGS neobsahuje žádné nové informace či hodnocení v uvedené věci, a jedná se pouze o shrnutí závěrů hlavních studií z procesu EIA a studií zpracovaných po vydání původního stanoviska EIA s konstatováním, že se ČGS se závěry oponentních studií ztotožňuje.

Přísluší konstatovat, že podrobnější zjištění týkající se proveditelnosti předmětného záměru, která vyjdou najevo po dokončení procesu EIA, nejsou důvodem pro revizi původního stanoviska EIA, resp. předmětného stanoviska. Jejich projednání je předmětem navazujících řízení. V této souvislosti lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 3. 2017 č.j. 7 As 51/2016-221, v němž je uvedeno mj. následující: „... konkrétnost posouzení se odvíjí od konkrétnosti možné identifikace vlivů. Je nutno zopakovat, že posouzení vlivů na životní prostředí se děje ještě před umístěním stavby, a proto nemohou být s jistotou určeny některé konkrétní vlastnosti uvažované stavby. Ty se přitom mohou také zcela konkrétně promítnout do některých složek životního prostředí. S vědomím toho, že vlivy nelze v takto konkrétní rovině již před umístěním záměru identifikovat, je nutno tyto vlivy také posuzovat.“

Souhlasná závazná stanoviska dotčených orgánů (předmětné stanovisko) nikterak nezbavují správní orgán vedoucí správní řízení jeho odpovědnosti za výsledek řízení. Je na správním orgánu (ČBÚ), který řízení vede, aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodně pochybnosti (ustanovení § 3 správního řádu), aby opatřil podklady potřebné pro vydání rozhodnutí (ustanovení § 50 odst. 2 správního řádu) a aby zjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu (ustanovení § 50 odst. 3 správního řádu). Existují-li v rámci správního řízení vzájemně rozporné podklady týkající se předmětu řízení, je na správním orgánu vedoucím dané řízení, aby jednotlivé podklady vyhodnotil podle své úvahy a přitom pečlivě přihlížel ke všemu, co vyšlo v řízení najevo (ustanovení § 50 odst. 4 správního řádu).

Námítky VAK a uvedených obcí nejsou důvodné.

Doplnění odvolání VAK a uvedených obcí ze dne 31. 5. 2019.

Odvolaatel v doplnění upozorňuje na některé další dokumenty a zasílá je v příloze. Jedná se o závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Jihomoravského kraje z roku 2016 a závazné stanovisko Městského úřadu Poděbrady z roku 2018.

Dále doplnění odvolání odkazuje na závěry hodnocení (Uhlík, Zeman, 2017), závěry stanovisek ČGS z roku 2017, Státní politiku životního prostředí (aktualizace z roku 2016), programové prohlášení vlády z června 2018 a upozorňuje na nové informace o klimatické změně a suchu.

K těmto námitkám uvádím, že VAK a uvedené obce dokládají nesouhlasné závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Jihomoravského kraje z roku 2016 (tj. stanovisko adresované Obvodnímu báňskému úřadu pro území krajů Jihomoravského a Zlínského do řízení o stanovení dobývacího prostoru Uherský Ostroh). Odvolatel dále uvádí, že toto závazné stanovisko bylo následně Ministerstvem zdravotnictví zrušeno, ale věcné argumenty uvedené ve stanovisku nebyly zpochybněny. Krajská hygienická stanice upozorňuje na právní předpisy se závěrem, že předmětný záměr je s těmito v rozporu. Veškeré uvedené připomínky uplatnila krajská hygienická stanice i v procesu EIA, kde byly beze zbytku vypořádány. Z procesu EIA vyplynulo, že předmětný záměr těžby není v rozporu s platnou legislativou s tím, že vliv předmětného záměru na podzemní vody byl vyhodnocen jako akceptovatelný.

Závazné stanovisko Městského úřadu Poděbrady z roku 2018, které odvolatel k doplnění odvolání přikládá, se týká pokračování těžby na ložisku Poděbrady – Kluk. Podle odvolatele toto stanovisko dokládá, že v aktivní zóně záplavového území nelze skladovat odplavitelný materiál (viz též ustanovení § 67 odst. 2 vodního zákona), přičemž podle odvolatele je s tímto v rozporu podmínka č. 10 předmětného stanoviska EIA. Odvolatel tuto námitku již uplatnil. Jeho námitky byly vypořádány, jak je shora uvedeno.

Podle Hodnocení Uhlík, Zeman, 2017, je matematický model proudění podzemních vod použitý v procesu EIA chybný. Podle nově zpracovaného matematického modelu by měla realizace předmětného záměru těžby významný vliv na kvalitu i kvantitu podzemních vod čerpaných v jímacím území Bzenec-komplex. Ovlivnění pramenišť by způsobil i provoz hydraulické bariéry.

K námitce VAK a uvedených obcí týkajících se stanovisek ČGS z roku 2017 odkazují na předchozí vypořádání stejné námitky.

Ve vztahu k předmětnému stanovisku vydanému v roce 2015 nelze uvažovat o rozporu se Státní politikou životního prostředí (aktualizace z roku 2016), či programovým prohlášením vlády z června 2018. Z těchto dokumentů nevyplývá, že by předmětné stanovisko mělo být v rozporu s platnou legislativou. Aktuální informace o dotčeném území (vývoj poměrů v dotčeném území v souvislosti se suchem) i posudky a studie, které vznikly po procesu EIA podle požadavků zákona č. 100/2001 Sb. a obsahují aktuální informace o proveditelnosti předmětného záměru, se musí projednat a zohlednit v následujících povolujících řízeních k předmětnému záměru podle platných právních předpisů.

Námitky VAK a uvedených obcí nejsou důvodné.

Doplnění odvolání VAK a uvedených obcí ze dne 5. 8. 2019.

Odvolatel upozorňuje na Zprávu o šetření veřejné ochráně práv č.j. KVOP-29915/2019 ze dne 24. 7. 2019 a uvádí, že původní stanovisko EIA a předmětné stanovisko je nutné změnit na nesouhlasná.

K těmto námitkám konstatuji, že zejména přísluší zdůraznit, že uvedená zpráva veřejné ochráně práv obsahuje pouze předběžná zjištění. V závěru zprávy veřejná ochráně práv vyzývá dotčené orgány státní správy, aby se vyjádřily k uvedeným zjištěním s tím, že poznatky uvedené ve zprávě mohou být, po vyjádření dotčených správních úřadů, podkladem pro závěrečné stanovisko ve věci. Vzhledem

k tomu, že se nejedná o konečné stanovisko v uvedené věci, nelze pokládat ve zprávě uvedená zjištění za důvodná pro změnu předmětného stanoviska. Na uvedenou zprávu veřejné ochránčyně práv odpověděl ministr životního prostředí dopisem č.j. MZP/2019/710/7573 ze dne 21. 8. 2019. V souladu s touto odpovědí veřejné ochránčyni práv přísluší konstatovat:

Ve vztahu k postupu úřadů s ohledem na zásadu předběžné opatrnosti.

Ministerstvo zajišťovalo proces posuzování vlivů předmětného záměru jako příslušný úřad podle zákona č. 100/2001 Sb. Zhodnocení vlivů předmětného záměru na životní prostředí bylo provedeno v dokumentaci vlivů záměru na životní prostředí, kterou zpracovala autorizovaná osoba Ing. P. Židková (vyhodnocení vlivů na vody bylo provedeno společností Aquatest a.s., RNDr. H. Koppová). Přílohou dokumentace EIA byla kromě hydrogeologické části řada dalších odborných příloh (rozptylová studie, hluková studie, posouzení zdravotních rizik, posouzení vlivu záměru na odtokové poměry v území při povodňových stavech apod.). Závěrem dokumentace EIA bylo konstatováno, že vlivy záměru jsou celkově akceptovatelné (tzn. včetně vlivů na podzemní vody a vlivů na veřejné zdraví). Dokumentace EIA byla v souladu se zákonem č. 100/2001 Sb. zveřejněna a kdokoliiv se k ní mohl ve lhůtě 30 dnů vyjádřit. Pro posouzení správnosti dokumentace EIA, včetně použitých metod hodnocení, si ministerstvo v souladu se zákonem č. 100/2001 Sb. nechalo zpracovat posudek o vlivech záměru na životní prostředí (zpracován autorizovanou osobou Ing. D. Bubákem, Ph.D. a RNDr. Z. Patzeltem).

Posudek EIA potvrdil závěry dokumentace EIA a konstatoval, že předmětný záměr je z hlediska vlivů na životní prostředí a veřejného zdraví akceptovatelný. Posudek EIA byl v souladu se zákonem č. 100/2001 Sb. zveřejněn a kdokoliiv se k němu mohl ve lhůtě 30 dnů vyjádřit. Následně proběhlo veřejné projednání dokumentace EIA a posudku EIA a byly naplněny všechny zákonné podmínky pro vydání stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí.

Ministerstvo si však s ohledem na doručené připomínky v průběhu procesu EIA nechalo zpracovat další oponentní hydrogeologický posudek (zpracován společností AQD - envitest, s. r. o., Ing. J. Tylčer, CSc.), který měl s konečnou platností potvrdit nebo vyvrátit závěry získané z procesu EIA.

Zpracování tohoto posudku zadalo ministerstvo zcela nad rámec zákonných povinností z důvodu předběžné opatrnosti. Nový oponentní hydrogeologický posudek potvrdil jak zvolené metody hodnocení, tak závěry z dokumentace EIA a posudku EIA, tzn. potvrdil, že jímací území Bzenec-komplex nebude předmětným záměrem nijak ohroženo. Uvedený oponentní hydrogeologický posudek je v plném rozsahu zveřejněn jako příloha č. 2 původního stanoviska EIA.

Proces EIA k předmětnému záměru byl veden se speciálním zaměřením na podzemní vody, ze dvou navržených variant v dokumentaci EIA akceptuje původní stanovisko EIA pouze variantu s nižší roční kapacitou těžby a stanovuje podmínky, které ohrožení jímacího území prakticky vylučují. Veškeré obdržené připomínky byly v rámci procesu EIA vypořádány a v původním stanovisku EIA zohledněny.

Princip předběžné opatrnosti byl v procesu EIA uplatněn. Souhlasné původní stanovisko EIA bylo vydáno na základě provedení procesu EIA, který včetně posudku EIA a dalšího oponentního hydrogeologického posudku vyloučil jakékoliiv pochybnosti o možnosti ohrožení jímacího území. S ohledem na zákon č. 39/2015 Sb., kterým byl novelizován zákon č. 100/2001 Sb., vydalo ministerstvo předmětné stanovisko, které mimo jiné stanovilo, že provedení všech opatření k minimalizaci či vyloučení vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví uvedených v původním stanovisku EIA je závazné.

Ve vztahu ke střetu dvou veřejných zájmů - ochrana vody a případné využití nerostného bohatství.

V případě záměru těžby u Uherského Ostrohu nastala situace, kdy podle výsledků procesu EIA nebude veřejný zájem na ochraně podzemní vody dotčen. Pokud by na základě všech dostupných informací z procesu EIA existovala pochybnost v otázce, zda předmětný záměr může ohrozit podzemní vody, nebylo by vydáno původní stanovisko EIA souhlasné, ale nesouhlasné. Proces EIA nehodnotí váhu jednotlivých veřejných zájmů, pouze posuzuje vlivy konkrétního záměru na dotčené území.

Ve vztahu k nezískání souhlasu vlády pro výjimku z CHOPAV.

Obecně je dle nařízení vlády č. 85/1981 Sb., o chráněných oblastech přirozené akumulace vod Chebská pánev a Slavkovský les, Severočeská křída, Východočeská křída, Polická pánev, Třeboňská pánev a Kwartér řeky Moravy (dále jen „nařízení vlády č. 85/1981 Sb.“), těžba nerostů povrchovým způsobem nebo provádění jiných zemních prací, které by vedly k odkrytí souvislé hladiny podzemních vod v oblastech CHOPAV, zakázána, resp. je možná jen s předchozím souhlasem vlády. Nicméně podle ustanovení § 2 odst. e) bod 1. nařízení vlády č. 85/1981 Sb. je těžba šterků, písků a šterkopísků povrchovým způsobem vyloučena z tohoto zákazu za podmínky, že časový postup a technologie těžby budou přizpůsobeny možnostem následného vodohospodářského využití prostoru ložiska. Z platné legislativy tak plyne, že při splnění této podmínky není pro těžbu šterku, písku a šterkopísku v území CHOPAV nutný souhlas vlády.

K následnému vodohospodářskému využití prostoru ložiska.

Proces EIA se kromě jiného věnoval také vztahu záměru těžby šterkopísku k podmínkám vyplývajícím z platných právních předpisů. Jedná se zejména o umístění předmětného záměru do ochranného pásma vodního zdroje Bzenec-komplex, umístění v CHOPAV a v aktivní zóně záplavového území. Posouzení v procesu EIA uzavřelo, že realizace záměru není v rozporu s platnou vodoprávní legislativou ani s aktuálním právním stavem. Dle nařízení vlády č. 85/1981 Sb. je těžba šterků, písků a šterkopísků povrchovým způsobem vyloučena z uvedeného zákazu za podmínky, že časový postup a technologie těžby budou přizpůsobeny možnostem následného vodohospodářského využití prostoru ložiska. Aby byla podmínka splněna, musí těžba probíhat takovým způsobem, aby nebyla dotčena možnost stávajícího či budoucího vodohospodářského využití ložiska. Využití vody z jezera po těžbě k závlahám lze považovat za vodohospodářské využití prostoru ložiska a je možné, pokud jím nebude omezeno stávající vodohospodářské využívání útvaru podzemní vody, jehož je prostor záměru součástí.

Ve vztahu k neuplatnění koncepčních dokumentů týkajících se sousedního kraje (zúžení žádosti jen na k.ú. Uherský Ostroh).

Zásady územního rozvoje Jihomoravského kraje, zásady územního rozvoje Zlínského kraje či krajské surovinové politiky ve vztahu k výhradnímu ložisku, na kterém je předmětný záměr navržen, nestanovují žádné podmínky či omezení vztahující se k možnosti budoucího využití ložiska. Záměr těžby u Uherského Ostrohu není v rozporu s krajskými koncepčními dokumenty. Přípustné využití ploch, na

kterých je záměr navržen, je podle územního plánu města Uherský Ostroh zemědělství.

Současně však územní plán respektuje stávající chráněná ložisková území, výhradní ložiska apod. Je nepochybné, že bez souladu předmětného záměru s územním plánem jej nebude možno realizovat, pro provedení procesu EIA však není soulad či nesoulad předmětného záměru s územním plánem podstatný.

Předmětný záměr byl situován v k.ú. Uherský Ostroh a v k.ú. Moravský Písek. Proces EIA byl od svého zahájení v říjnu 2013 až do vydání původního stanoviska EIA v březnu 2015 veden v souladu se zákonem č. 100/2001 Sb., kdy jsou dotčené územní samosprávné celky a dotčené správní úřady určeny podle dotčeného území, přičemž dotčeným územím se rozumí území, jehož životní prostředí a obyvatelstvo by mohlo být závažně ovlivněno provedením záměru.

Dotčené území v tomto případě tvořila k.ú. Uherský Ostroh, Moravský Písek a Veselí nad Moravou, všechny dokumenty proto byly zaslány jak dotčeným územním samosprávným celkům a dotčeným správním úřadům ve Zlínském kraji, tak v kraji Jihomoravském (Jihomoravský kraj, Město Veselí nad Moravou, Obec Moravský Písek, Krajský úřad Jihomoravského kraje, Městský úřad Veselí nad Moravou, Krajská hygienická stanice Jihomoravského kraje atd.). Přípomínky, které ministerstvo v jednotlivých krocích procesu EIA obdrželo i od uvedených subjektů, byly v procesu EIA zohledněny.

S ohledem na některé doručené připomínky v průběhu procesu EIA si ministerstvo nechalo z důvodu předběžné opatrnosti zpracovat nad rámec zákona č. 100/2001 Sb. oponentní hydrogeologický posudek (viz také výše v odstavci Postup úřadů s ohledem na zásadu předběžné opatrnosti). Údajně zúžení žádosti jen na k.ú. Uherský Ostroh se tedy netýká procesu EIA podle zákona č. 100/2001 Sb.

Ke zdůvodnění potřebnosti záměru - měla být upřednostněna jiná ložiska.

V dokumentaci EIA byl předmětný záměr zdůvodněn existencí prozkoumaného výhradního ložiska nevyhrazeného nerostu v souvislosti s předběžným průzkumem potřeby a možnosti odbytu suroviny do 50 km od místa případné těžby. Dále bylo uvedeno, že štěrkopísek ve Zlínském kraji částečně, pokud je to možné, kryje potřebu nedostatkového stavebního kamene. Podle vyjádření ČGS k dokumentaci EIA a k posudku EIA lze v blízké budoucnosti očekávat dotěžení významných ložisek štěrkopísku ve Zlínském kraji spojený s následným nedostatkem této suroviny.

Z pohledu požadavků zákona č. 100/2001 Sb. je zdůvodnění potřeby záměru uvedené v dokumentaci EIA dostatečné. Proces EIA je zahajován na základě žádosti oznamovatele záměru a prováděn k záměru tak, jak je oznamovatelem navržen. Proces EIA nezahrnuje posouzení potřebnosti záměru, tj. návratnosti investice či dalších aspektů, ty jsou zcela v režii oznamovatele záměru.

Ve vztahu k existenci řady odborných posouzení, jejichž závěry se rozcházejí.

Posudky a další podklady, které byly k dispozici při procesu EIA, byly připomínkovány a zohledněny v původním stanovisku EIA. Podrobnější zjištění týkající se proveditelnosti předmětného záměru, která vyjdou najevo až po dokončení procesu EIA, nejsou důvodem pro revizi stanoviska EIA. Projednání nových posudků, které vznikly až po vydání stanoviska EIA a které obsahují aktuální informace a zjištění o proveditelnosti záměru, je předmětem navazujících řízení.

Po vydání původního stanoviska EIA bylo vedeno prozatím jen jedno navazující řízení, a to řízení o stanovení dobývacího prostoru. Obvodní báňský úřad, který toto řízení vedl, vydal v lednu 2019 rozhodnutí o stanovení DP. Obvodní báňský úřad měl

k dispozici všechny nové posudky, které po vydání původního stanoviska EIA vznikly, a dle své správní úvahy je v řízení zohlednil. V současné době probíhá odvolací řízení, v jehož rámci jsou prověřována také všechna podkladová závazná stanoviska. Závazné stanovisko vodoprávního úřadu (Městského úřadu Uherské Hradiště ve znění závazného stanoviska Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 23. 5. 2017) bylo potvrzeno ministerstvem.

Námítky nejsou důvodné.

2. Námítky obce Ratiškovice v odvolání ze dne 24. ledna 2019, č.j. SBS 02947/2019.

Stanoviska EIA, resp. předmětného stanoviska se v odvolání týká 1. odstavec na straně 2 odvolání a bod 4) na straně 3 odvolání. Vadu stanovisek odvolatel spatřuje v tom, že jedna z podmínek stanovisek není dle názoru odvolatele vymahatelná (dle odvolatele není dostatečně konkrétní) a zavazuje k dohodě vodoprávní úřad.

Dále odvolatel uvádí, že v procesu EIA byly použity chybné podklady a jedná se o upřednostnění soukromého zájmu před zájmem veřejným.

Z textu odvolání lze dovodit, že za nevymahatelnou odvolatel považuje podmínku č. 17 předmětného stanoviska. Tato podmínka ukládá oznamovateli záměru zabezpečit přípravu monitorování podzemních a povrchových vod podle návrhu uvedeného ve studii Vyhodnocení velikostí a významnosti vlivů záměru na podzemní a povrchové vody (AQUATEST a.s., březen 2010) s tím, že rozsah monitoringu bude dořešen v dohodě s příslušným vodoprávním úřadem. Návrh zahrnuje monitoring biologického oživení a eutrofizace povrchové vody, monitoring změn základního chemismu povrchové vody, monitoring změn základního chemismu podzemní vody, monitoring šíření potenciální kontaminace ropnými látkami a monitoring kolísání hladiny povrchové a podzemní vody.

Návrh dále uvádí, jaká bude četnost jednotlivých druhů monitoringu, kde a za jakým účelem bude prováděn a jaké látky budou sledovány. Dodatek o dořešení rozsahu uvedený v podmínce poskytuje vodoprávnímu úřadu možnost např. požadovat zvýšení četnosti sledování některých látek apod. Podmínka nezavazuje vodoprávní úřad k dohodě, naopak ukládá oznamovateli záměru výsledný rozsah monitoringu upravit dle požadavků vodoprávního úřadu.

Vzhledem k tomu, že plán monitoringu podzemních a povrchových vod bude schvalován vodoprávním úřadem v rámci povolování hornické činnosti, což může nastat s určitým časovým odstupem, je vhodné, aby měl vodoprávní úřad možnost rozsah podmínky upravit podle aktuálních poznatků o území.

Námítka týkající se chybného podkladu v procesu EIA a upřednostnění jednoho zájmu před druhým byla uplatněna též ze strany VAK a uvedených obcí, a proto odkazují na její vypořádání uvedené shora.

Námítky nejsou důvodné.

3. Námítky v odvolání JMK ze dne 1. února 2019, č.j. SBS 03995/2019.

Stanoviska EIA, resp. předmětného stanoviska se v odvolání týká jeden odstavec na straně 2 (třetí odspodu) odvolání, dále druhý odstavec na straně 5 odvolání a bod C) na stranách 6 - 8 odvolání.

Podle odvolatele není podmínka stanoviska EIA, resp. předmětného stanoviska, týkající se monitoringu, vymahatelná. Dále uvádí JMK, že skrývku jako odplavitelný materiál nelze skladovat v aktivní zóně záplavového území a její případný odvoz by byl

neredelný a nadměrně by zatížil okolí záměru. Podle JMK je původní stanovisko EIA, resp. předmětné stanovisko v rozporu s principem předběžné opatrnosti, v procesu EIA nebyl zjištěn skutečný stav věci a vydáním stanovisek došlo k upřednostnění soukromého zájmu před zájmem veřejným. Odvolatel poukazuje na Posudek Burda 2016, Hodnocení Uhlík 2015/2016 a 2018 a odborná vyjádření ČGS z roku 2017.

K těmto námitkám JMK uvádím, že námitka na straně 2 (třetí odstavec odspodu) odvolání (podmínka týkající se monitoringu) je totožná s námitkou obce Ratiškovice. Přísluší proto odkázat na její vypořádání uvedené shora.

Ostatní námitky jsou stejné jako jiných odvolatelů, a proto odkazují na jejich vypořádání uvedené výše - odplavitelný materiál a případný odvoz skrývky z lokality, podmínka č. 10 předmětného stanoviska, princip předběžné opatrnosti, zjištění skutečného stavu věci, upřednostnění soukromého zájmu před zájmem veřejným.

Aktuální zjištění o proveditelnosti záměru, která vyšla najevo až po dokončení procesu EIA, musí být projednány a zohledněny v navazujících řízeních. Po ukončení procesu EIA vznikl např. Posudek Burda 2016, Hodnocení Uhlík 2015/2016 a 2018 či odborná vyjádření ČGS z roku 2017, jejichž závěry zmiňuje JMK. Podklady, které mělo ministerstvo po procesu EIA podle zákona č. 100/2001 Sb. k dispozici, předalo Obvodnímu báňskému úřadu pro území krajů Jihomoravského a Zlínského, aby je mohl zohlednit v probíhajícím řízení o stanovení dobývacího prostoru.

Námitky nejsou důvodné.

4. Námitky v odvolání Ing. Křížkové ze dne 19. ledna 2019, č.j. SBS 02782/2019.

Odvolání směřuje částečně proti původnímu stanovisku EIA, resp. předmětnému stanovisku. Podle Ing. Křížkové jsou stanoviska nezákonná, neboť nebyl vydán předchozí souhlas vlády, podklady v procesu EIA byly chybné, hydraulická bariéra je nevhodná apod. Dále autorka odvolání vyjadřuje svůj názor k Posudku Burda 2016 a Posudku Landa 2017, k rozkladové komisi ministra životního prostředí a uvádí ekonomické souvislosti předmětného záměru.

K těmto námitkám uvádím, že obecně je dle nařízení vlády č. 85/1981 Sb. zakázána těžba nerostů povrchovým způsobem nebo provádění jiných zemních prací, které by vedly k odkrytí souvislé hladiny podzemních vod v ochlastech CHOPAV, resp. je možná jen s předchozím souhlasem vlády. Nicméně podle ustanovení § 2 odst. e) bod 1. nařízení vlády č. 85/1981 Sb. je těžba štěrků, písků a štěrkopísků povrchovým způsobem vyloučena z tohoto zákazu za podmínky, že časový postup a technologie těžby budou přizpůsobeny možnostem následného vodohospodářského využití prostoru ložiska. Z platné legislativy tak plyne, že při splnění této podmínky není pro těžbu štěrku, písku a štěrkopísku v území CHOPAV nutný souhlas vlády.

Proces EIA se kromě jiného věnoval také vztahu předmětného záměru těžby štěrkopísku k podmínkám vyplývajícím z platných právních předpisů. Jedná se zejména o umístění záměru do ochranného pásma vodního zdroje Bzenec-komplex, umístění v CHOPAV a v aktivní zóně záplavového území.

Posouzení v procesu EIA uzavřelo, že realizace předmětného záměru není v rozporu s platnou vodoprávní legislativou ani s aktuálním právním stavem. Dle nařízení vlády č. 85/1981 Sb. je těžba štěrků, písků a štěrkopísků povrchovým způsobem vyloučena z uvedeného zákazu za podmínky, že časový postup a technologie těžby budou přizpůsobeny možnostem následného vodohospodářského využití prostoru ložiska. Aby byla podmínka splněna, musí těžba probíhat takovým způsobem, aby nebyla dotčena možnost stávajícího či budoucího vodohospodářského využití ložiska. Využití vody z jezera po těžbě k závlahám lze považovat za

vodohospodářské využití prostoru ložiska a je možné, pokud jím nebude omezeno stávající vodohospodářské využívání útvaru podzemní vody, jehož je prostor záměru součástí.

Námítky týkající se chybných podkladů v procesu EIA (model proudění podzemní vody) a vhodnosti návrhu hydraulické bariéry uplatnili i další odvolatelé. Přísluší proto odkázat na vypořádání jejich námitek shora uvedené.

K ekonomické rozvaze Ing. Krížkové, týkající se úhrad za vydobyté nerosty a úhrad za čerpání podzemních vod, uvádím, že proces EIA podle zákona č. 100/2001 Sb. nezahrnuje ekonomické posouzení předmětného záměru.

Námítky nejsou důvodné.

5. Námítky v odvolání spolku ZELENÁ HRÁZ ze dne 21. ledna 2019, č.j. SBS 02606/2019.

Tento odvolatel uvádí, že převažují tzv. negativní posudky k předmětnému záměru. Dále uvádí, že proces EIA považuje za problematický, protože souhlasně původní stanovisko EIA bylo vydáno až na třetí pokus a bez územně plánovací dokumentace dotčených regionů.

K těmto námítkám uvádím, že spolek ZELENÁ HRÁZ uvádí jen některé dokumenty, které byly k předmětnému záměru zpracovány, a některé nesprávně označuje jako znalecké posudky, i když se jedná o vyjádření do procesu EIA. Platí, že všechny podklady shromážděné v procesu EIA byly v souladu se zákonem č. 100/2001 Sb. zohledněny v původním stanovisku EIA. Dokumenty, které vznikly až po procesu EIA, se musí zohlednit v navazujících řízeních k předmětnému záměru. Samotný počet dokumentů pro nebo proti předmětnému záměru nezakládá důvodnou pochybnost o souladu původního stanoviska EIA, resp. předmětného stanoviska s právními předpisy.

Připomínám, že oznamovatel záměru požádal o provedení zjišťovacího řízení a následně proces EIA již v roce 2006. K provedení procesu EIA byl tehdy příslušným úřadem krajský úřad, který proces EIA zajišťoval v roce 2006 a 2007. Tento proces EIA nebyl dokončen, v březnu 2007 bylo posuzování na žádost oznamovatele záměru ukončeno. Předmětem záměru byla těžba šterkopísku ve výši 400 tis. tun/rok na ploše cca 30 ha. Následně byl záměr oznamovatelem upraven a předložen znovu, tentokrát posuzování zajišťovalo ministerstvo (odbor výkonu státní správy VIII); i tento proces EIA však byl předčasně na žádost oznamovatele ukončen. Záměr byl oznamovatelem opět upraven (redukován – těžba ve výši 200 tis. tun/rok na ploše 23,8 ha) a předložen znovu k posouzení na ministerstvo, přičemž dokumentace byla zpracována se zohledněním připomínek z obou předchozích procesů EIA a s vypořádáním nejasností z předešlých procesů. Tento proces EIA byl ukončen vydáním napadeného stanoviska EIA. Samotná skutečnost, že k různým podobám záměru byly postupně vedeny celkem 3 procesy EIA, neznamená nezákonnost původního stanoviska EIA, ani předmětného stanoviska. Situace, kdy oznamovatel záměru požádá příslušný úřad o ukončení procesu EIA, ať už z důvodu přehodnocení svého záměru či snahy upravit záměr či reagovat na obdržené připomínky, není neobvyklá a není v rozporu se zákonem.

Zásady územního rozvoje Jihomoravského kraje, zásady územního rozvoje Zlínského kraje či krajské surovinové politiky ve vztahu k výhradnímu ložisku, na kterém je předmětný záměr navržen, nestanovují žádné podmínky či omezení vztahující se k možnosti budoucího využití ložiska. Záměr těžby u Uherského Ostrohu není v rozporu s krajskými koncepčními dokumenty.

Připustné využití ploch, na kterých je předmětný záměr navržen, je podle územního plánu města Uherský Ostroh zemědělství.

Současně však územní plán respektuje stávající chráněná ložisková území, vyhradní ložiska apod. Je nepochybné, že bez souladu předmětného záměru s územním plánem jej nebude možno realizovat, pro provedení procesu EIA však není soulad či nesoulad předmětného záměru s územním plánem právně relevantní ve smyslu požadavků zákona č. 100/2001 Sb.

Námítky nejsou důvodné.

Z důvodů shora rozvedených jsem proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto závazného stanoviska.

V Praze dne 4 - -12- 2019

Mgr. Richard Brabec
ministr životního prostředí

Toto rozhodnutí obdrží:

1. Český báňský úřad
odbor hornictví
k č.j. SBS 09782/2019/ČBÚ-21/1
Kozí 4/748
P.O.BOX 140
110 01 Praha 1 – Staré Město
2. MŽP, odbor posuzování vlivů na ŽP a IP (710)
zde

